

Con muỗi

Tác Giả: Nguyễn Tám Tháng, sj.

Chúa Nhật, 14 Tháng 11 Năm 2010 13:45

Thân táng quý Anh Chá trong Thăng Tián Hôn Nhân Gia Đình. Ghi nhá mái năm thành láp phong trào 1987-1997

Lán này tôi sá viát mát bác thá lâm ly đá lái cho vá, rái đi! Tôi đang gián vá tôi ghê lám, vá a bát đáu tháo lá thá thì con muỗi vo ve bay đán. Cái tát y cáa nàng đã bao lán “chích” tôi cũng giáng nhá con muỗi đang vo ve rình mái kia. Không đác đáu, tôi sá đáp mát cái cho nó chát !

Hà ! Hà ! Con muỗi kia, máy đán vo ve phá rái vào lúc tao đang viát “tuyát mánh thá” há. Tao sá thanh toán máy ! Tôi chuán bá tiêu đát ká thù thì nghe tiáng nó than thá. “Hôm nay đối quá, đối thá này thì chát mát”. A! Thì ra con muỗi biát nói! Thú vá quá, tôi cúi nhìn se sá. Cái báng nó xáp lép, trong nhá giáy bóng kiáng. Nó đáng run run. Tái nghiáp hát sác váy đó. “Hôm nay bá xua đái quá, hu... hu... Chúa ái... hu... hu...” A! Thì ra con muỗi đang khóc, nó lái biát kêu cá Chúa ái náa. Ai mà không trác án trác tiáng khóc thá ng nhá thá, nhát là nháng ngái có tâm hán nhá sá nhá tôi! Tôi lián nhá nhàng đáa cánh tay ra. Nó sáng mát lên khi ngái tháy da thát tôi. Nhá tôi thêm mát tô phá thám hái vào lúc đối. Rung đôi cánh, nhá mát đáng bay êm nhá thiên thán, con muỗi đáp xuáng bái đáu. “Xin Chúa cho chúng con hôm nay láng thác hàng ngày.” À, thì ra con muỗi đác kinh trác báa ăn. Con muỗi này lá quá. Mát tí xáu náa là tôi gái nàng đán mà xem rái. Nháng chát nhá ra là tôi đang viát tuyát thá đá lái cho vá. Tôi lái thôi, há, đây cũng là cách tôi trá thù nàng, không cho nàng biát con muỗi i ká lá thá này trên cõi đái. Mát mình tôi vái con muỗi thôi!

Đáu trên cánh tay tôi, con muỗi thám thì : “Tá án Chúa, đã tháng cho con báa ăn hôm nay.” A! Thì ra nó còn tá án Chúa trác báa ăn. Tá án Chúa xong, nó cong chiác kim rái chích vào cánh tay tôi. Chá! Cũng đau ghê. Nháng tôi đã quyát đánh táng cho nó báa ăn chiáu, cho lái nguyán kia cáa nó thành sá thát. Cá cho là Chúa nhán lái cáu cáa nó mà gái tôi đán cáu đối nó trong giây phút không vay ná đáu đác nhá thá này. Chiác báng nó bát đáu háng hào, bé tí à. So vái tôi, nó cháng khác gì mát chám nhá trong bián nác Thái Bình Dáng mệnh mông. Cho nó mát tí máu thá kia có ăn thua gì.

Bát chát, tôi nghĩ tái nàng, nàng cũng nhá con muỗi kia thôi, nàng cũng cán tôi đá sáng, vá cháng vái nhau ý mà. Mát cái đau tí tí mà nuôi đác con muỗi. Nàng cũng váy thôi, cháu đáng khuyát đám cáa nàng cũng giáng nhá đá cho nàng là loài muỗi i “chích” mát cái... Hay là mình chiáu nàng mát tí đi? Aí chà, thá thì háng mát lá thá đang viát đá mát rái. Tôi bát đáu nghĩ vá nàng. á, không ngá cái con muỗi i tí tí kia mà rác rái. Có thá máy phá vá cháng tránh cáa tao, muỗi i ái. Đang lúc suy nghĩ nhá thá thì nó cát cánh bay lên. Cáy nhá là nó đác đác hát ý nghĩ trong đáu tôi. Nó cát tiáng: “Mát bài ca mái, hát lên mát bài ca mái.” A! Thì ra con muỗi biát hát, nó hát tá án Chúa đã cho nó báa ăn. Cái bài hát giáng y nhá cáa vá tôi. Lám lúc đang nhát rau

nàng hát th. Có lẽ n tôi đã ph i qu nàng r ng , em không còn bài hát nào khác n a hay sao. Nàng b o, trong tình yêu thì lúc nào cũng là m t bài ca m i! Hay là... con mu i này là h n c a v tôi? B ng d ng tôi nghe ti ng nàng c i khanh khách i nhà b p. Ch t, nàng đ c h t t t ng trong đ u tôi sao!

Con mu i đã bay đi t lúc nào. Ng i m t mình nghĩ i câu chuy n v a x y ra, th y cũng thú v th t. C chi u hôm y, tôi c miên man so sánh nàng v i con mu i. Nàng bé b ng, tôi nghĩ p, b ng d ng tôi th y th ng nàng làm sao. Càng suy nghĩ, tôi càng mu n b đ “tuy t m nh” th kia. Nh ng tôi không nói ra, tôi c t nh b làm nh còn gi n nàng l m. Chi u hôm y, tôi ăn c m ít. Nàng đâu bi t tâm trí tôi v n còn miên man nghĩ đ n con mu i. Cái c t t y c a nàng không b đ c đâu. Tôi h ng ngo i, nàng h ng n i, tôi ôm đ m đ chuy n, nàng dè d t, tôi thích b n bè, nàng ch thích quanh qu n v i gia đình. C nh n c v i l a, th mà không bi t sao chúng tôi i thành v ch ng. Tôi ph i ráng mà ch p nh n. Đ cho con mu i chích hay là đ p cho nó m t cái? Ái chà! Khó x ghê.

Th y tôi không ăn h t chén c m, nàng b n khoắn: “Mình v n gi n em đ y à, thôi, mình cho em xin l i, lâu lâu em m i “chích” mình m t cái m .” Ch t ch a! Tôi gi t mình, nàng nói c y nh là h n con mu i đang i trong đ u tôi, thì nàng cũng l i so sánh y nh th . Tr i i! Đilen cái đ u, chuy n gì đang x y ra cho tôi đây. Đêm y, tôi thao th c không ngủ đ c. Tôi không đ t đ c hình nh con mu i, tôi miên man suy nghĩ v cú chích h i chi u tôi đã t ng nó. Th y tôi tr n tr c, nàng t ng tôi v n gi n nàng l m, nàng chú đ u vào ng c tôi âu y m. Á, à mu n làm hoà đ y h . Tôi gi v quay m t qua m t bên. Tôi l i th y v tôi gi ng y nh con mu i, đang lúc tôi suy t m t đ tài l n nh th mà nàng c vo ve phá đám. Nh ng nàng đâu bi t tôi th ng nàng ghê g m r i.

Hôm sau, cũng đ n gi c m chi u, con mu i l i vo ve bay t i. Tôi im l ng theo dõi xem nó làm gì. Nó đ u xu ng góc bàn, ch hôm qua, không th y tô ph là mùi th m trên cánh tay tôi n a, nó dáo dác nhìn chung quanh. T i nghĩ p không kìa, cô đ n, l bóng gi ng y nh v tôi lúc đi ch m t mình. Ch c b n đ c b o đi ch m t mình thì có gì đâu. À, không đ n gi n đâu nhé. Nàng đ y chi c xe đi h t vòng này qua vòng khác mua cho b ng đ c món n u súp măng cua. V đ n nhà, có khi l i m t mình bê đ t garage lên đ u. B n đ c , ch t i m t chi u h ng chí, tôi phán m t câu bâng qu .” Lâu ghê r i nh , mình không ăn súp măng cua.” Tôi nói ch i v y thôi r i quên b ng, y th mà nàng nh , nh t đ nh n u súp măng cua cho tôi. Tôi đau bi t r ng đ ng sau chén súp là c m t khung tr i yêu th ng nàng dành cho tôi. Làm sao nàng k h t cho tôi nghe nàng đi ch nh th nào đ c. À, mà tôi quên ch a k cho b n lúc v tôi ch t đ vào chi c xe đ y. Nàng l y cái receipt dài lê thê nh chi u m a không biên gi i, l y cái bút chì g ch h t m t l t xem cô cashier có tính ti n l n không. Tr i i, ph i tôi, thì tôi đã v t ngay đi r i. Nàng c n th n t ng đ ng m t, y th mà có gì s su t m t tí là tôi cho nàng m t bài h c ngay. Nghĩ l i thì tôi cũng “chích” nàng không thua gì con mu i kia đâu. Nghĩ t i đây, tôi th ng nàng, quá đ i.

Thá còn tá “tuyát mánh” thá tái đang viát đá thi sao? Chá nhá tái lái bá đá à? Cháà, rác rái, chá vì cái con muỗi này làm xáo trán nán suy tá triát hác cáa tái. Tái nhìn con muỗi đang dá dá tìm báa ăn chiáu. “Láy Chúa, xin cho chúng con hôm nay láng thác hàng ngày.” À, thì ra nó lái cáu nguyán. Cá cái điáu này thì tái phái nuái nó suát đái quá! Nháng mà suy cho cùng, thì tá qua đán hôm nay nó đã cho tái bao nhiêu suy tá thú vá, mà tái mái cho nó mát tí máu, chá nhám nhá gì. Tính ra thì tái ván có lái. Nghĩ váy, tái sá sàng đáa cánh tay cho nó đáu xuáng. Bát chát, tái lo, náu nó truyán bánh sát rét cho tái thì sao đây. Chát cháa, tái sá lánh toát cángái.”Tháa ông chá, không sao đâu.” Ái chà, nó nói vái tái nhá đác hát ý nghĩ trong đáu tái bán á. “Mày nói gì há muỗi.” “Tháa ông chá, tái không có bánh sát rét đâu, nháng con muỗi ngoài ván nó ăn uáng lung tung vái tráu bò, gà vát nên mái có bánh, còn tái, ông chá nuái chính báng máu cáa ông chá mà, ông chá lái sá chính máu cáa mình sao, ngày nào ông chá đáu i tái ra ván báy giá tái mái giáng nháng con muỗi khác, cũng nhá ngày nào ông chá đáu i bà chá váy.” Ái chà chà, con muỗi này ghê thát. Nó dám đem chuyán vá cháng tái ra mà ví von. Nháng, xem chiáu nó cũng có lý đáy. Bát chát, tái nghe tiáng náng cái i khanh khách á ngoài nhà báp. Chát cháa, hôm qua náng cũng cái i đúng lúc mà tái lý luán vái con muỗi. Thá này nghĩa là sao. Náu hán náng trong con muỗi này thì tái mác cá chát đi đác c, náng đáa gián vái suy tá triát hác cáa tái!

Câu chuyán giáa tái và con muỗi cá tiáp tác, mái ngày nó cho tái mát đá tài, tái tháy nhá thá mà liên há giáa tái và náng khác xáa. Tái tháng vá tái nhiáu, càng tháng náng tái tháy nhá tái tháng chính tái, cũng giáng nhá con muỗi lý luán váy, máu thát tái đó mà, có điáu nó cũng quá quát lám, tái phái nuái nó hàng ngày. Mát lán ná, nó lý luán vái tái nhá thá này, thì hái ráng có ghê gám không. Đó là sau mát thái ká nuái nó, tái đám nhám chán. Tái hái nó:

- “Muái này, mái i lán mày chách đau quá, con ngái i chúng tao ghét mày là vì thá”.

Nó trá lái:

- Tháa ông chá, trong đáa đáng cũng váy thôi, chúng tái cũng chách ngái i nhá thá. Ngày xáa trong đáa đáng chúng tái cũng chách hai ông bà nguyên tá. á đâu mà chá có nháng cái đau khánhá, đó là cuác đái mà!

Tái sáng sát kêu lên:

- Đßa đßng cũng có muỗi chßch hay sao!

Nó thßn nhßn trßi:

- Thßa ông chß, Thiên Chúa đßng nên chúng tôi trßc khi đßng nên con ngßi. Ông chß không đßc kinh thánh sao. Sau khi đßng nên vũ trß, đßng nên tßt cß chúng tôi, rßi bßy giß Thiên Chúa mßi đßng nên chúng tôi là phßi chßch ngßi. Nßu ông chß không mußn bß mußi đßt thì đßng vß đßa đßng nßa, chúng tôi vßn còn ß đßy. Cũng nhß ông chß vßi bà chß ßy, thßnh thoßng tôi thßy hai ông bà cßn nhßn nhau mà tôi thßy tßi nghißp. Ông chß vßi bà chß cũng nhß mußi chßch nhau, thßa ông chß, cái chßu đßng cßa ngßi này là sß sßng cßa ngßi kia đßy. Nhßng đau khß nho nhß nhß cú mußi chßch ßy làm sao mà tránh đßc, ngoßi trß đßng có nhau. Thßa ông chß, vßng, đßa đßng cũng có mußi chßch, tuß ông đßy, mußn vào thì vào, ông không thay đßi đßc đßa đßng đßu, hay là ông thay đßi chßnh ông đß đß mà vào đßc đßa đßng?

Thú thßt vßi bßn đßc, tôi thßy đßng y nhß vßy. Làm sao tránh hßt nhßng cú “mußi chßch” trong đßi sßng hßn nhßn. Nhßng, tôi là ngßi chß mußn mình lý sß vßi ngßi chß không mußn ai lý sß vßi mình. Cho dù con mußi nói đßng, nhßng sß thßt khó nghe. Tôi phßc nó đß, nhßng tôi không thßng hßi nó nhß ban đầu nßa. Tôi phßi là ngßi ban phßt, chß bßo chß không mußn kß khác lý sß vßi mình. Có khi kß khác nói đßng, nhßng tôi vßn không mußn nghe, nó chßm tß ái tôi làm sao ßy, cũng nhß tôi đßng ghét con mußi kia. Nßu con mußi nßn nß tôi nhß vß tôi thßng nßn nß tôi thì có ß đß thuyßt phßc tôi hßn, chß còn lý lußn kißu đß là hßng vßi tôi rßi. Bßy giß tôi ßi cß phßi đß nó “chßch” hàng ngày. Cho dù tôi bißt, mßt mßt tí máu chßng nhßm nhß gì, đau mßt tí không thßm vào đßu, nhß tôi đß nói vßi bßn lúc nßy, so sánh thì vßn ßi nhißu vì nó nhß nhà hißn nß trißt mßi ngày cho tôi mßt suy tß, tôi thßy mình thßm trßm nhißu tß ngày nói chuyßn vßi nó. Nhßng tôi khó chßu vßi ai đßy đßi, nó chß là con mußi bé nhßt, vßy mà ßi đòi đßy tôi mßi chßt chß. Thß là tôi âm mßu gißt nó.

Mßt ngày kia, nó cũng đßn nhß mßi ngày. Khßn cho nó, nó đßu bißt hôm nay là ngày cußi đßi cßa nó. Tôi không cßn cái trißt lý sßng cßa nó nßa. Nó đßy đßi tôi nhißu quá rßi. Hôm ßy, nó cũng ßi đßu trên cánh tay tôi nhß thßng ß. Trßc khi chßm ngßi xußng tay tôi, nó nói:

- Thßa ông chß, tôi bißt, khi tôi “chßch”, ông chß có hßi đau, ông chß có mßt mßt chút máu, nhßng tôi đß cho ông chß bao nhiêu suy tß vß cußc đßi. So sánh thì tôi cho ông chß nhißu hßn ông hß cho tôi đßy. Ông cho tôi chút vßt chßt, còn tôi, tôi cho ông nhßng giá trß tinh thßn!

Ái chà! Không ng&# nó dám lý s&# v&#y. Ch&#ng khác nào v&# tôi b&#o, này anh, nhi&#u lúc em có làm cho anh t&#c mình, nh&#ng mà nh&#ng gì em đem đ&#n cho anh còn nhi&#u h&#n th&# bao nhiêu. Tr&#i&#i! Gi&# s&# v&# tôi mà nói th&# thì... V&#y mà gi&# đây con mu&#i nhách này dám ă&#n nói v&#y! Ch&#a h&#t, nó nhìn tôi ti&#p t&#c nói thêm:

- Th&#a ông ch&#, nghĩ cho cùng, cái mà ông ch&# khó ch&#u v&#i tôi không ph&#i là ti&#c chút máu, cũng không ph&#i là đau. H&#i sáng nay, ông ch&# v&#p chân vào cái bàn, đem so sánh thì m&#t ngàn cái chích c&#a tôi c&#ng l&#i cũng ch&#a đau b&#ng cái v&#p &#y. Ông khó ch&#u không ph&#i vì đau mà ch&# vì nh&#m chán là c&# ph&#i l&#p đi l&#p l&#i hàng ngày. Cũng nh&# h&#i đ&#u m&#i c&#&#i nhau v&#, ng&#&#i ta đâu có kêu ca gì, ông h&#nh phúc, bà h&#nh phúc, &#y v&#y mà nh&#ng năm sau này, h&#i chút là ông c&#n nh&#n, h&#i chút là ông c&#u c&#. Ch&#ng qua là vì nh&#m chán nhau đó mà thôi. T&#ta c&# h&# t&#i là thái đ&# suy t&# trong tâm th&#c c&#a mình.

Ch&#t r&#i nó l&#i đ&#y đ&#i tôi n&#a! Mà đúng quá, nh&#ng gì nó nói cũng y nh&# nh&#ng gì tôi nghĩ thôi. Nh&#ng tôi nghĩ thì đ&#&#c ch&# đ&# nó đ&#y tôi th&# này thì h&#ng. Nh&# l&#i, có l&#n v&# tôi nói: “Nh&#ng gì em nói thì cũng gi&#ng nh&# anh thôi, có đ&#u anh nói ra thì đúng, còn em nói là sai, t&#i sao v&#y.” Hôm &#y tôi gi&#n quá là gi&#n, b&# không ă&#n c&#m chi&#u. Chà, con mu&#i này sao gi&#ng v&# tôi th&#. Không đ&#&#c, n&#u c&# th&# đ&# th&# này r&#i đ&#i tôi s&# đi v&# đâu. Nó b&#t đ&#u l&#o lá&#i cu&#c đ&#i tôi b&#ng lý lu&#n c&#a nó r&#i. Không khéo thì m&#t lúc nào đó, “tôi s&#ng mà không ph&#i tôi s&#ng, nh&#ng là con mu&#i s&#ng trong tôi.”

Không! Tôi không ch&#p nh&#n đ&#&#c. Không suy nghĩ gì n&#a, tôi ph&#i gi&#t con mu&#i này. Th&# là cu&#c âm m&#u gi&#t con mu&#i b&#t đ&#u. Tôi t&# t&# đ&#a bàn tay kia lên, r&#t s&# sàng, con mu&#i không h&# bi&#t gì, nó th&#n nhiên chích cái v&#i vào cánh tay tôi. T&# trên cao tôi nh&#m đúng h&#&#ng mà ch&#p bàn tay xu&#ng. Trong tích t&#c con mu&#i không k&#p nói m&#t l&#i ă&#n n&#n. Bàn tay tôi phát đánh đét m&#t cái, con mu&#i ch&#t t&#c t&#&#i.

M&#t ch&#m màu đ&# to&#e trên tay, đó, máu c&#a tôi đó. Gi&#a lúc &#y, chi&#c c&#u thang s&#t ngoài garage đ&# &#m m&#t cái, đ&# đ&#c r&#i lo&#ng xo&#ng. Tôi ch&#y ra thì v&# tôi đang run lên đau đ&#n qu&#n qu&#i. Chúa &#i, nàng s&#a cái bóng đèn, b&# đ&#n gi&#t ngã b&#t t&#nh nh&#n s&#. Sao em không đ&# đ&#y cho anh s&#a, em s&#a làm gì cho kh&# vào thân. Tôi cu&#ng qu&#t, thì chính nàng đã ch&#ng b&#o tôi thay cái công t&#c &#y m&#y l&#n r&#i đó hay sao. Cái t&#i nàng xu&#ng garage gi&#t đ&#, đã đánh b&# cái bình thu&# tinh nuôi cá vì không có đèn. “Anh thay cho em cái công t&#c đèn đi, b&#o anh m&#y l&#n r&#i.” T&#i &#y tôi đã đ&#nh thay, nh&#ng kh&#n n&#i l&#i và ngay t&#i có football. Tính ra có đ&#n c&# tháng nay r&#i lúc nào tôi cũng b&#o, đ&# đ&#y anh s&# làm. Tr&#i&#i, bây gi&# c&# s&# đã x&#y ra. L&#i t&#i tôi. L&#i t&#i tôi. Bây gi&# bi&#t làm sao đây.

Con muỗi

Tác Giả: Nguyễn T&m Th&ng, sj.

Chúa Nhật, 14 Tháng 11 Năm 2010 13:45

Xe c&p c&u v&i đ&a v& tôi vào nhà th&ng, nh&ng ng&i ta không c&u đ&c v& tôi n&a, đ&n nhà th&ng thì v& tôi ch&t!

Ngay chi&u &y, lúc tôi gi&t con muỗi cũng là lúc v& tôi b& tôi mà đi. Th& là tôi m&t luôn con muỗi &n l&n con muỗi nh&.

T& ngày v& tôi ch&t, căn nhà v&ng làm sao. Tôi b&t đ&u thao th&c nh&ng khi đêm t&i đ& v&. Không còn con muỗi vo ve, cũng th&y tr&ng tr&i. Bây gi& tôi cô đ&n. Chi&c gi&ng r&ng m&nh m&ng, ngày x&a nh&ng lúc gi&n nhau tôi th&ng n&m quay m&t th& này, n&ng hay n&n n& tôi b&ng đôi tay m&m m&i xoa trên vai tôi. Bây gi& tôi mu&n gi&n ai thì gi&n, ch& còn ai n&n n& tôi n&a. Nghĩ t&i v&, tôi th&ng n&ng quá ch&ng. Nh&ng n&ng không còn n&a.

M&i có m&y tu&n & không có n&ng mà đ&i tôi xáo tr&n nhi&u quá, đ&n đ& tôi không th& t&ng t&ng n&i. Ai có s&ng c&nh gà tr&ng nuôi con, m&i thông c&m đ&c cho tôi. Ch& nguyên chuy&n h&i th&ng con xem nó mu&n ăn gì mà tôi cũng đã đi&n lên. B& &y mì gói cho con nhé. Nó &c đầu. B& &y hot dog nhé. Nó cũng &c đ&u. Th& có ch&t tôi không. Ngày x&a v& tôi có phép m&u gì mà b&a nào nó cũng ăn t&i t&i, th&ng bé &n nh& th&i. M&i có m&y tu&n & không m& mà nó &m h&n đi. Nguyên tu&n th& nh&t, đi ch&, tôi b& quên ví ti&n & cashier. Đo&ng quá s&c. Ph&i ngày x&a mà v& tôi th& thì tôi đã cho bài h&c r&i.

Đ&n lúc cô th& ký làm chung h&ng nh&c, tôi m&i bi&t là áo mình r&t cái cúc t& bao gi&. V& nhà, tôi c&m c&i kim ch&. Khâu xong xuôi, m&c vào, m&i th&y cái cúc &ch cái khuy đ&n c& đ&t ngón tay. Tôi &i c&m c&i tháo ra. Ôi! Cái c&nh gà tr&ng nuôi con.

Nh&ng lúc nh& th&, tôi th&ng n&ng da đ&i t. Nh&ng làm sao mà bù &i đ&c n&a. Tôi m&t n&ng r&i. Còn &i hai b& con tôi thôi, thui th&i nói chuy&n v&i nhau. Nhà v&ng v& quá s&c. Giá có n&ng lúc này căn nhà &m cúng bi&t bao. Ch& này đây n&ng v&n đ&ng nh&t rau.N&ng hay nh&c tôi cái &ng tắm thì đ& ch& này. M&y bao gi&y thì c&t ch& kia. Không bi&t ngày x&a n&ng làm th& nào mà hay th&. Bây gi&, tôi m&i bi&t công lao c&a n&ng. Tôi t&ng c& m&i hai tu&n & đem cho n&ng cái pay check là xong. Y nh& con muỗi nó nói, tôi cho nó ít mà nó cho tôi nhi&u. Xét &i thì v& tôi cũng th&. “Em &i, bây gi& v&ng em anh m&i hi&u đ&i chúng ta c&n nhau nh& th& nào.” Tôi khóc m&t mình trong chi&u v&ng.” Chúa &i, có cách nào Chúa cho v& con s&ng &i đ&c không.” Tôi đang th&n th&c, ch&t có con muỗi vo ve. À, v&n có ti&ng vo ve c&a con muỗi sao? Tôi chìa tay cho nó đ&u, nh&ng nó &n qua r&i bay vào góc t&i. Th& là h&t, ngày x&a tôi đã gi&t con muỗi,

Con muôi

Tác Giả: Nguy&#n T&#m Th&#ng, sj.

Chúa Nhật, 14 Tháng 11 Năm 2010 13:45

bây giờ không con muôi nào còn tôi nữa. Hình như y làm tôi thêm, như Chúa nói rằng, tình yêu cũng thế, ai không biết giữ gìn gì tình yêu, sẽ mất tình yêu. “Không! Chúa ơi, xin cho nàng sống lại, mất luôn thôi trong đời, con sẽ bù trừ lại tất cả ngày xưa tháng cũ cho nàng.” Tôi vừa nói xong như thế, thì, trời ơi, bỗng có biết chuyện gì xảy ra không. Chúa nói với tôi thế này: “Ta cho con được lại nghe và năm xưa.” Chúa nói với tôi: “Nhưng con ơi, trong đời a đời cũng có muôi, rồi và con cũng sẽ “chích” con như ngày xưa thì sao.” Tôi sẽ Chúa đi ý, và thế a ngay: “Lạy Chúa, vâng, con biết rồi, trong đời a đời cũng có muôi chích, Chúa cứ cho nàng và đây với con. Nhưng nhờ gì ba cái thế.” Chúa nhìn tôi nói: “Nhưng nhé, ngày xưa trong hôn lễ nghe cũng nói y như thế, con như không? Hôm nay lại há a mất luôn nữa, Ta chẳng giám lại há a, thế nào tình, Ta sẽ đem nàng và. Như nha, trong đời a đời cũng có muôi đẹp đấy.”